

[1987 நவம்பர் 18]

திருத்தச்சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 46/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் சந்தைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் சந்தைகள் (திருத்தம் மற்றும் தனிவகை முறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 46/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. அனைத்து உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, சட்ட முன்வடிவுகள் நிறைவேற்றம்வரை தொடர்ந்து அவை நடைபெறும்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மருந்துச் சரக்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத் தொழில் குற்றவாளிகள், நில அக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மருந்துச் சரக்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத் தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சபவர்கள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், மருந்துக் குற்றவாளிகள் ஆகியோர்களைத் தண்டிக்கின்ற அடிப்படையில் உருவான அந்தச் சட்டத்தில் இன்றையதினம் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு இங்கே விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதிலே பிரதானமாக ஒன்றை இச்சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எக்சி கியூட்டிவ் அதாரிட்டி என்கின்ற நிர்வாக இயந்திரத்திடம் ஜூடிசியல் பவர் என்கின்ற நீதி வழங்குகின்ற அதிகாரத்தை வழங்குகின்ற நோத்திலே மிகவும் ஜாக்கிரதையாக வழங்க வேண்டும். இச்சட்டத்தின் மூலம் நீதித்துறையினுடைய அதிகாரத்தை எடுத்து நிர்வாகத் துறைக்கு வழங்குகின்றோம், அப்படி வழங்குகின்றபோது மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே அதிகாரிகள் தவறாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை நிச்சயம் உருவாகும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 18]

ஏற்கனவே பல்வேறு சட்டங்கள் இன்றைக்கு அமலில் இருக்கின்றன. வனத்திலே குற்றம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்க சட்டம் இருக்கிறது; அதைப்போன்று கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைத் தண்டிக்க சட்டம் இருக்கிறது; விபச்சாரம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்கச் சட்டம் இருக்கிறது. நில ஆக்கிரமிப்பு குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, தனியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி, அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 'கிங் ஆஃப் கிங்ஸ்' என்று சொல்வதைப்போல அப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தை அரசு விரும்புகிறது என்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கி, அப்படிப்பட்டவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு முன்பாக அந்தக் குற்றங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக வனக் குற்றவாளிகள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வனங்களிலே இருந்து இன்றைக்கு சந்தன மரங்கள் மற்றும் விலை ஏறிய மரங்களை எல்லாம் வெட்டி கடத்துகிறார்கள் என்பது உண்மை என்றாலும் வனத்துறை அதிகாரிகள் இந்தக் குற்றவாளிகள் இந்தக் குற்றங்களைச் செய்யாமல் தடுக்க என்ன முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

வனம் என்று சொல்லுகிறபோது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து தொடங்கி காடுகள் மற்றும் வனத்துறைக்குச் சொந்தமான இடங்கள் எல்லாம் உள்ளடங்கும். இவ்வளவு பரந்த இடத்தில் இந்தக் குற்றங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு அரசு எந்த அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிறபோது அரசு ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். 'கம்யூனிக் கேஷன் நெட் ஒர்க்' என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்கு வன அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒரே நேரத்தில் அவர்கள் கண்காணிக்க முடியாது; இயலாது. ஆனால் ஒரு இடத்தில் குற்றம் நடக்கிறது என்றால் குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை, அவர்களுடைய பலம் அதிகமாக இருந்தால் அந்த

1987 நவம்பர் 18] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

அளவுக்கு அதிகாரிகளுடைய பலத்தை அதிகமாக்கிக்கொள்ள 'கம்யூனிக்கேஷன் நெட் ஓர்க்' இந்த வனத்துறை அதிகாரிகளிடம் இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை பல தூற்றுக்கணக்கான மைல் நீளமுடையது. காட்டுப் பகுதிகள் பல ஆயிரம் சதுர மைல்கள் கொண்டதாக இருக்கின்றது. வனத்திலே ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனித் தனியாக அதிகாரிகளை நியமிப்பது இயலாது என்றாலும் ஒரு அதிகாரியை வைத்து, செய்தி தொடர்பு மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அந்த அதிகாரி வந்து சேர, அதற்கான 'கம்யூனிக்கேஷன்' இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதனால் தான் வனத்திலே இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக் காரணம், ஏற்கெனவே 'நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆக்ட்' (என்.எஸ்.ஏ.) தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் யாரையாவது கைது செய்தால் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தமிழக சிறப்புச் சட்டத்தின் மூலம் கைது செய்தால் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாறாக இந்த அரசால் நியமிக்கப்படுகின்ற ஒரு குழுவின் முன்னால் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுகிறவர்கள் ஆஜர்படுத்தப்படுவார்கள். அந்தக் குழு விசாரித்து, தேவைப்பட்டால் அவர்களைச் சிறையில் அடைக்க உத்தரவிடுவார்கள்; சிறையில் அடைக்கப்படுவார்கள்; இல்லை என்றால் விட்டு விடுவார்கள். சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளாக இருந்தால் அவர்களை விசாரித்து, மேலும் அவர்களை சிறையிலே வைக்கப் போதுமான காரணங்கள் இருந்தால் மேலும் கால நீட்டிப்பு செய்வார்கள்; இது ஓராண்டு தொடரும் என்று இருக்கிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் குழு அரசாங்கத்தாலே நியமிக்கப்படுகிற ஒன்று. குற்றவாளிகள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் வாதாட, காரண காரியங்களை எடுத்துச்சொல்ல வழக்கறிஞர்களை நியமித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இந்தச்

[திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 18]

சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகாரிகள் அதிகமான அதிகாரத் தைப் பெற்று, பெருத்த தவறு செய்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இப்படிப்பட்ட சிறப்புச் சட்டத் திருத்தத்தை அமல் படுத்துகின்ற நேரத்தில் ஒருசில குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குப் பின்னாலே அரசாங்கமே ஒரு குழுவை நியமிக்கவும், இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கங்களை, எண்ணங்களை அமல்படுத்து கிறபோது அதிகாரிகள் ஒழுங்காக செய்திருக்கிறார்களா என்ப தைக் கண்காணிப்பதற்கான வாய்ப்பினை அந்தக் குழுவிற்கு ஏற் படுத்திக் கொடுக்கவும் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணங்கள், நோக்கங்கள் சரியான முறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வாய்ப்பு இருக்கும். அப்படிப் பார்க்கின்றபோதுதான் இது பொது மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாக இருக்கிறது அல்லது இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் இதுவரையிலும் அரசாங்கம் இப்படி ஒரு எண்ணத்தை எண்ணிப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆங்காங்கே உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்தத் தொடர்புடைய சட்டங்கள் மூலமாக தண்டனை வழங்குவதற்குப் பதிலாக அதிலே உள்ள சிரமங்களை எண்ணிப் பார்த்து, நடைமுறையை எண்ணிப் பார்த்து சுருக்கமாக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக இவர்கள் எந்தக் குற்றமும் செய்யாதவர்கள்மீது கூட இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்கிற அச்சம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே 1982 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த அச்சமும் தொடருகிறது. இன்றைக்கு அந்த நடவடிக்கைகளும் தொடர்ந்துகொண்டு இருப்பதன் காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கங்கள் இன்றைக்கு பாழடிக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கங்களின் முனை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம்]

முறிக்கப்படுகிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி இன்றைக்கு மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படையில் இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவைச் சட்டமாக இயற்றினால் மட்டும் போதாது. இதனை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்கள் இரும்புக் கரம் கொண்டு தயவுதாட்சண்யம் இன்றி அரசியல் மாசுசர்யங்களுக்கு அப்பற்பட்டு கண்டிப்பாகக் கடுமையாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்தின் காடுகளைப் பொறுத்த வரையில் வன விலங்குகளே இல்லை என்ற நிலை விரைவில் வந்து விடும் என்ற அச்சம் இங்கே இருக்கிற நமக்கெல்லாம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. இந்த வன விலங்குகள் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும். அவற்றை வெகு விரைவில் பெருக்கி வன விலங்குகள் அதிகமான அளவில் காடுகளில் இருக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சத்தியமங்கலத்தைச் சேர்ந்த காடுகளில் வன விலங்குகள் வேட்டையாடப்படுவது நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. அவ்வாறு அவர்கள் கொள்ளை அடிக்கின்ற அந்தப் போக்கு வெளிப்படையாகவே அதிகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சத்தியமங்கலம் காடுகளில் ஆண் யானைகளே இல்லை என்ற நிலைமை உருவாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. இரண்டு அங்குலம் அளவுக்கு தந்தம் முளைத்தால்கூட அந்தத் தந்தங்களுக்காக அந்த ஆண் யானைகள் கடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே இதைக் கண்டிப்பாகத் தடுத்தாக வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் சத்தியமங்கலம் காடுகளில் இருக்கிற பெண் யானைகள் எல்லாம் இன விருத்தி செய்ய முடியாமல் ஆண் யானைகளைத் தேடிக்கொண்டு கேரளா மற்றும் கர்நாடகத்தின் காடுகளுக்குச் சென்று கொண்டு இருக்கிற நிலைமைதான் இப்போது அங்கே இருக்கிறது.

[திரு. ஈ. வெ. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 நவம்பர் 18]

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீப காலங்களில் அதாவது இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக மேட் ரேசர் சேர்ந்த வீரப்பன் என்பவருடைய தலைமையில் இருக்கிற கோஷ்டி வேட்டையாடி இருக்கிறது. அவர்கள் பல வருட காலமாக இதைச் செய்து வருகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு யானையைக் கொன்று அதன் தந்தை அறுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது வனத்துறை அதிகாரிகளும் வனத்துறைக் காவலர்களும் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்தார்கள். ஆனால் அந்தக் கோஷ்டியினர் எதற்கும் பயப்படாமல் துப்பாக்கியை எடுத்து மட மட என்று சுட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். தப்பி ஓடிவிட்டார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை என்று அதிகாரிகளைக் கேட்கிறபோது பழைய துப்பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் குறிபார்த்துச் சுவைதற்குள்ளாக அவர்கள் கையில் வைத்திருக்கின்ற நவீனமான ஸ்டென் கன் மூலமாக எங்களைச் சுட்டுவிட்டு தப்பி ஓடிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே வனத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு நாம் ஏன் மிக நவீனமான துப்பாக்கிகளை வழங்கக்கூடாது என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாபிலே இருக்கிற தீவிரவாதிகள், உலகின் சில பகுதிகளில் இருக்கின்ற சிலர், உணவு இட்டவர்களையே, அடைக்கலம் தந்தவர்களையே எதிர்த்து அப்பாவி மக்களைக் கேடயமாக்கிக் கொண்டு திருட்டுச் சண்டை போடுகிறவர்கள் எல்லாம் இன்று நவீனமான ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது நாம் ஏன் வனத்துறைக்கு அப்படிப்பட்ட நவீனமான இயந்திரங்களை அளிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இந்தச் சம்பவம் நடந்தபிறகு அந்தக் கொள்ளைக் கோஷ்டியைப் பிடிப்பதற்காக வனத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏறத்தாழ 300 பேர் அந்தக் காட்டையே சுற்றி வளைத்துச் சல்லடை போட்டுத் தேடினார்கள். இருந்தாலும் அந்தக் கொள்ளைக் கோஷ்டியைப் பிடிக்க முடியவில்லை. காரணம், அவர்கள் காட்டுப் புதர்களிலும், மரங்களிலும் மற்றும் வனத்திலே இருக்கின்ற மறைவிடங்களிலும் மறைந்து சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களைப் பிடிப்பதற்கு மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆகவே நான்

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஈ. வெ. கி. ச. இளங்கோவன்]

இங்கே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் அந்த வனத் துறை அதிகாரிகளுக்கு அத்தகைய கயவர்களையும் கொள்ளையர்களையும் பிடிப்பதற்கு ஹெலிகாப்டர் போன்ற வசதிகளைத் தந்து உதவினால் தான், தீங்கு செய்பவர்களைப் பிடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோலத்தான் காடுகளிலே இருக்கிற சந்தன மரங்களை வெட்டுபவர்களுடைய திருட்டுத்தனமான செயல்கள் மிக அதிகமாக இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலை இப்படியே நீடிக்குமேயானால் வருங்கால குழந்தைகளுக்கும், வருங்கால சந்ததியினருக்கும் எல்லாம் தந்தம் என்பதையும், சந்தன மரம் என்பதையும் ஒரு காட்சிப் பொருளாகக் காண்பித்து, ஒரு காலத்திலே இவை தமிழகத்தில் இருந்தன என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமைதான் வரும். ஆகவே அதை எல்லாம் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இத்தனை குற்றங்களும் வன இலாகாவிலே நடப்பதற்கு சில அதிகாரிகளும் துணை போகிறார்கள் என்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனென்றால் அந்த வனத்துறை அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் தந்தத்தை கொள்ளை அடிப்பதும் சரி, மரங்களை அறுப்பதும் சரி, சந்தன மரங்களை கடத்துவதும் சரி கண்டிப்பாக நடைபெற முடியாது. ஆகவே அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடுதான் அத்தகைய செயல்கள் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய அதிகாரிகள் அந்தக் கடத்தல்காரர்களையும் கொள்ளைக்காரர்களையும் விட்டு விட்டு, ஏதோ தலைச்சமையாக சுள்ளிகளையும், காய்ந்துபோன மரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு செல்கிற ஏழை எளிய மக்களை மிரட்சி கையூட்டு பெறுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அத்தகைய நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும்; இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்குத் துன்பங்கள் துடைக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

கடைசியாக கள்ளச் சாராயக்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்திலே புகுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். கள்ளச் சாராயத்தைக் காய்ச்சு

[திரு. ஈ. வெ. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 நவம்பர் 18]

பவர்களை, உண்மையாக அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுபவர்களைக் கண்டிப்பாகக் கைது செய்ய மாட்டோம் என்ற நிலையைக் காவல் துறையினர் எடுத்திருக்கிறார்கள். மாறாக ஒன்றுமே தெரியாத சாராயம் என்றால் கருப்பா வெள்ளையா என்று தெரியாத அப்பாவி மக்களை எல்லாம் சாராயம் காய்ச்சியதாகவும் சாராயத்தை வைத்திருந்ததாகவும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் சில அதிகாரிகள்

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வன இலாகா அதிகாரிகள் மீது பொத்தம் பொதுவாக சில குற்றங்களை சுமத்தினார்கள். இப்போது கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி பொதுவாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படிப் பொத்தம் பொதுவாகச் சொல்லாமல், குறிப்பிட்டு இன்ன அதிகாரி இன்ன இடத்தில், இப்படி என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் நடப்பதுபோல் வன இலாகாவிலோ, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மீதோ வேறு எந்த மாநில அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

திரு. ஈ. வெ. கி. ச. இளங்கோவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் நான் வன இலாகாவைப்பற்றிப் பேசும்போது ஒட்டு மொத்தமாக எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை. மிகக் குறைந்த அளவில் இன்னும் சொல்லப்போனால் 5 சதவீதம் அதிகாரிகள்தான் அத்தகைய செயல்களிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அதேபோல காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோரையும் நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை; ஆனால் அவர்கள் எவன் எவன் கள்ளச் சாராயத்தை காய்ச்சுகிறானோ அவனை விட்டு விட்டு அப்பாவி மக்களைப் பிடிக்கின்ற வகையில்தான் இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கண்டிப்பாக, இந்த அரசின் மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்றோ அரசு துறைகள் மீது குற்றம் சுமத்த வேண்டும் என்றோ சொல்லவில்லை. இந்தச் சட்டம் முழுமையாக, முழு மனத்தோடு இரும்புக் கரம் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்]

வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் கூறுகிறேன் என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை மனமாற வரவேற்று, இதுபோன்ற நல்ல சட்டங்கள் பல வரவேண்டும் என்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குண்டர்கள் சட்டம் என்ற பெயராலே நாட்டிலே தெரியப்படக் கூடிய இந்தச் சட்டம் இப்போது கள்ளச் சாராயக்காரர்களைப் பிடிப்பதிலும் மற்ற முறையிலே உள்ள குண்டர்களைப் பிடிப்பதிலும் இருந்து வன இலாகாவிலே ஏற்படக்கூடிய குற்றங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த அளவிலே, அதன் காரணமாக சில பாதிப்புகள் மக்களுக்கு ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி அதிலிருந்து பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சில கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு வன இலாக்கா அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பயங்கரமான காட்டு தர்பார் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். குறிப்பாக, இன்றைக்கு வனங்களில் வன ராஜாக்கள் என்று சொல்லப்படக்கூடியவர்கள் மரங்களைப் பல இடங்களில் வெட்டிக்கொண்டு செல்கிறார்கள்.

உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மதுரை மாவட்டத்தில் வஜ்ரம்பேட் என்ற இடத்தில் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வெள்ளாறுக்குகாணி என்ற இடத்தில் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு வன இலாக்கா மானியத்தில் பேசுகிறபோது வெள்ளாறுக்குகாணியில் எப்படி ஒரு சிலர் சமூக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள காணி சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களை அடித்து விரட்டி, வன இலாக்கா அதிகாரிகளின் உதவியோடு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது உள்பட பல்வேறு சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடு

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 18]

படுகிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். இன்றைக்கு இப்படிப்பட்டவர்களைப் பாதுகாத்து, வன இலாக்கா அதிகாரிகள் அப்பாவி மக்கள் மேல் புகார்களைக் கொடுத்து, அவர்களைப் போலீஸ் வைத்து சித்ரவதை செய்கிற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இந்த மாவட்டத்தில் நடந்திருக்கின்றன. நான்குட பத்மநாபபுரம் அசிஸ்டெண்ட் கலெக்டர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைச் சொல்லி புகார் கொடுத்து இருக்கிறேன். நான் எதற்கு இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால் இன்றைக்கு வனத்தில் நடைபெறுகிற கொள்ளையைத் தடுப்பதைப் பற்றி யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடில்லை. அங்கே நடக்கக்கூடிய அக்கிரமங்களைத் தடுப்பதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணைகள் சிடையாது. அதற்குக் கடுமையான சட்டத்தைப் போடுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு வன இலாக்கா அதிகாரிகள் கையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை அல்லது அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது என்பது கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஏழை மக்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக வனங்களுக்குள்ளே போய், சில மரங்களின் கீழே விழுந்து கிடக்கிற விறகுகளைக் சேகரித்துக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அதை இன்றைக்கு வன இலாக்கா அதிகாரிகள் தடுக்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்து உதைக்கிறார்கள். அவர்களைத் தூன்பிப்பிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை ஒரு பக்கம் எடுத்துக்கொண்டு, சமூக விரோதிகள் மரங்களை வெட்டுவதற்குக் கைகாட்டி விடுகிற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன.

அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறைக்குப் பக்கத்தில் சேனங்கோடு என்ற இடத்தில் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான ஒரு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோட்டிலே இன்றைக்கு வன இலாக்கா அதிகாரிகளால் ஒரு செக் போஸ்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே எழுதி அவரும் ஒரு பதிலை கொடுத்தார்கள். அங்கே செக் போஸ்ட் போட மாட்டார்கள்; அப்படி போட்டிருந்தால் அது அகற்றப்படுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றுவரையில் அந்த செக் போஸ்ட்டை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அகற்றுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. அங்கே டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசரைப் பார்த்து பேசினால் அதை மாற்ற முடியாது என்றும் அங்கே செக் போஸ்ட் இருந்தால்தான் வனத்திலிருந்து வருகிற மரங்களைத் தடுக்க முடியுமென்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடக்கிறதென்றால் செக் போஸ்ட்டை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பக்கத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம் மற்றவைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு அனுமதிக்காமல் இந்த வன இலாக்கா அதிகாரிகள் தகராறு பண்ணுகிறார்கள். கேட்டால் நாங்கள் கேட் போட்டிருக்கிறோம், வாட்ச்மேன் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வாட்ச்மேனுக்கு 25 ரூபாய், 50 ரூபாய் தினம் கொடுத்தால்தான் கேட் திறந்து விடப்படுகிறது. இதன்காரணமாக விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கூட இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பி, தகுந்த நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீசர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கையெடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாத முறையில் இதை அமைத்துக் கொள்வோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும் நடைமுறையில் உரம் கொண்டு போக வேண்டுமென்றால், கூலி ஆட்களை அழைத்துப் போக வேண்டுமென்றால் அந்த செக் போஸ்ட்டைத் திறந்து விடுவதற்கு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு வனத்திலே உள்ள பொருட்களை அல்லது வனத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற முறையில் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில், ஏழை மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்குக் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் இந்த விஷயம் அமையக் கூடாது. இன்றைக்கு காவல்துறையிலே உள்ளவர்கள், குண்டர்கள் சட்டத்தை எப்படித் தவறாகப் பயன்படுத்தி, தங்களுக்கு வேண்டாதவர்கள் மீதெல்லாம் வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். இது சம்பந்தமாக நான் போன தடவை பேசுகிறபோது, ஒருசில எடுத்துக்காட்டுக்களைக்கூடத் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தினுடைய உண்மையான நோக்கத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமானால், மரத்தை தனியாக வெட்டிக்கொண்டு செல்கிற நேரத்தில், தகவல் கொடுத்தாலும்கூட,

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 18]

வன இலாக்கா அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாகப் போய் அந்தத் திருட்டைத் தடுப்பதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. இதற்கு நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள குலசேகரம் என்ற இடத்திலே ஒரு ரேஞ்சு ஆபிசர் இருக்கிறார். அந்த இடத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள காடுகளில் இருந்து மரங்களை வெட்டி எடுத்துச் செல்கிற நேரத்தில், அந்த ரேஞ்சருக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் ஒரு டாக்சியைத் தேடி, அதைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதற்கு முன்னால், திருடியவர்கள் கேரள மாநிலத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்கள். கேரள மாநிலத்தை யொட்டியுள்ள தமிழக எல்லையோரக் காடுகளில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. ஆகவே இதைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், வன இலாக்காவினுடைய மேல் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து பேசியபோது, அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், பாரஸ்ட் ஸ்குவார்ட் என்ற ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது, அவர்களுக்குத் தகவல் கொடுத்தால், அவர்களுடைய வாகனத்தைப் பயன்படுத்தி, இப்படிப்பட்ட திருட்டைத் தடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள், தடிக்காரன்கோணத்திலோ அல்லது அதற்குப் பக்கத்திலே உள்ள வீரப்புவியிலோதான் இருக்கிறார்கள். அங்கே சென்று தகவல்களைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே தமிழக எல்லையோரப் பகுதியில் உள்ள வனங்களுடைய திருட்டைத் தடுப்பதற்கு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள வன இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு வேகமாகச் செல்லக்கூடிய வாகன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வாகன வசதிகளை, அதற்கான கம்ப்யூனிகேஷன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது. எனவே அந்த முறையில் உள்ள நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

அதேபோல்,—இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்,—வன இலாக்கா அதிகாரிகள், மலைவாழ் மக்களைக் கஷ்டப்படுத்தக் கூடிய முறையில், அவர்களைத் துன்புறுத்தக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு உள்ள பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மலைவாழ் மக்களுடைய இடங்களை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

எல்லாம் பாரஸ்ட் இலாக்காலினுடைய அதிகாரிகள் பிடுங்கி ஊரிலே உள்ளவர்களுக்கு விவசாயம் பண்ணுவதற்குக் கொடுத்து, இன்றைக்கு அதிலேயிருந்து அவர்கள் பணத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கடுமையான சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தக் கூடிய நேரத்தில், இதனால் மலைவாழ் மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாது என்ற முறையில் உள்ள நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1888 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மாநஞ்சு சாக்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத் தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே நோக்ககாரண விளக்கவுரையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், காடுகளில் கள்ளத்தனமாக மாங்களை வெட்டுவதும், வகைதொகையின்றி வன விலங்குகளை, அதிலும் குறிப்பாக யானைகளைச் சாகடிப்பதும், இந்த மாநிலத்தில் அதிகரித்து வருகின்றது. அவ்வாறு கள்ளத்தனமாக மாங்களை வெட்டுவதும், வகைதொகையின்றி வன விலங்குகளைச் சாகடிப்பதும், நபர்களுக்கும், சொத்துக்கும் மற்றும் அப் பகுதியில் உயிரின வாழ்க்கைச் சூழல் முறைக்கும் ஆபத்தை விளைவிப்பதோடு, பொது அமைதியையும் குலைக்கின்றன. எனவே அவர்களைத் தடுப்புக் காவல் சட்டத்திலே பிடிப்பதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த வனங்களில் உள்ள மாங்களை எல்லாம் வெட்டுவது யார்? அப்படி வெட்டுகின்றவர்களைப்பற்றி அரசால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற வன இலாக்கா அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாதா? அங்கே உள்ள ரேஞ்சர்களுக்குத் தெரியாதா? அது எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் கூட அவர்களை எல்லாம் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18]

சொன்னால் என்ன காரணம்? அவர்களுக்குள்ளே ஒரு உடன் பாடு இருக்கிறதோ என்கூட எங்களுக்கு ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. இதை நான் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே பேசியதைப்போல * * இப்படித்தான் இந்த வன இலாகா வினுடைய செயல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல் வன விலங்கைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் கள்ளச் சாரயத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

(பிற்பகல் 1-40)

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எப்போது சொன்னாலும் பொத்தாம் பொதுவிலேதான் சொல்லி குற்றம் சாட்டுகிறாரே தவிர * * * அதைப்பற்றி நீங்கள் வன இலாக்கா தலைமை அதிகாரிக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறீர்களா? எனக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறீர்களா? * * * என்று சொல்லுவதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் நிறைய முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால் பிரயோசனமாக இருக்கும். ஆகவே அதை நீக்க வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறேன். குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள். எல்லா வன இலாக்கா அதிகாரிகளையும் சொல்லுகிறீர்கள். அதை எடுத்து விடலாம். சரியாகச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சரியாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆ. நடராசன்: ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால் ஆதாரம் வேண்டும் என்று சொல்லுவீர்களே.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: நான் முழுமையாகச் சொன்ன பிறகு அவைக் குறிப்பிவிருந்து எடுப்பதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள். இதே வார்த்தையை இதே சட்டமன்றத்திலேயே சென்ற கூட்டத் தொடரில் பேசி அது அவைக் குறிப்பில் இருக்கிறது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 நவம்பர் 18][திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

அப்படியானால் நீங்கள் சொல்லுவதிலே என்ன அர்த்தம்? இந்த அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்ட அவைக் குறிப்பிலே இருக்கிற ஒரு செய்தியை இந்தக் கூட்டத்தொடர் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் என்ன முறை இது? அப்போது இந்த விளக்கத்தை ஏன் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குறிப்பிட்ட ஒரு அதிகாரி என்று சொன்னால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: முன்பு சொன்னீர்கள், பால் வளத்தில் பெருந்தலைவர் போடுவதாக சொன்னீர்கள். ரெக் கார்டை எடுத்துக் கொண்டு வந்து வைத்து இருக்கிறேன். பெருந்தலைவர் போடுவது பற்றிச் சொல்லும்போது, இல்லை என்று சாதித்தீர்கள். இப்போது கொண்டு வந்து வைத்து இருக்கிறேன். அதைக் கொடுக்கிறேன். அதேபோல் நடக்கிறதைத் தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அதிகமாக எங்களைப் பேச விடுவது இல்லை. ஏன் என்றால் குறையைத்தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு வழி இல்லை. ஆனால் பேச விடமாட்டீர்கள் போல் தெரிகிறது எனக்கு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒவ்வொரு பில்லிலும் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். மற்றவர்கள் சொன்னால்கூட கொஞ்சம் நியாயம் இருக்கிறது. பேசும்போது, பேச்சோடு சேர்த்து நாங்கள் பேசவிடவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை எங்கள் மீது சொல்லக்கூடாது. நிறையப் பேசுகிறீர்கள். பேசும்போது விவரமாகக் குறிப்பிட்டு எந்த அதிகாரி என்று சொன்னால் உங்களுக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது. ஒட்டு மொத்தமாகச் சொன்னால் நல்ல அதிகாரிகளும் கெட்டுவிடுவார்கள். நீங்கள் நல்ல அதிகாரிகளைப் பாராட்ட வேண்டும் இல்லையா? இன்னார் செய்தார்கள் என்று சொல்லுங்கள், அப்போது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18]

அவர்கள் வீட்டு வரி பற்றி அறிவிக்கும்போது நாங்கள் பாராட்டினோம். எதையெல்லாம் பாராட்ட வேண்டுமோ அதை நாங்கள் பாராட்டத்தான் செய்கிறோம்.

அதேபோல் குண்டர் ஆக்டில் போடுவதுபற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். என்ன செய்கிறீர்கள் நீங்கள்? குண்டர் ஆக்டில் போடுவதற்கு எஸ். டி. சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதை எல்லாம் எடுக்கவிடுகிறீர்களா? அதிகாரம் படைத்தவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். முதலில் இங்கே எஸ்.பி.-யை மிரட்டுகிறார்கள். அதன் பிறகு கலெக்டரிடம் போய் ரெப்பரசென்ட் செய்கிறார்கள். என்ன செய்கிறீர்கள்? குண்டர் ஆக்டில் போடுவதற்கு யாரை யார் விடுகிறார்கள்? வாஸ்தவத்திலே குண்டர் ஆக்டில் போடுகிறவர்களை போட விடுவது இல்லை. பாராவது அப்பாவிகளைப் பிடித்துப் போடுவதுபோல் எங்களுக்கு செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எஸ்.பி. அங்கே பயமுறுத்தப்படுகிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே சொல்லப்படுகிறது. இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது இது சட்டமாகத்தான் இருக்குமே தவிர நடைமுறையில் இது சரியாக நடக்காது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * பொறுப்பேற்காத டிபுட்டியிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மரியாதைக்கூரியவர் இப்படி பேசுவது உகந்தது அல்ல. எந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், எந்த எஸ்.பி. யாரை தடுப்புக் காவல் சட்டத்தில் போட வற்புறுத்தப்பட்டார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். நான் *பொறுப்பேற்காதவர் என்று சொன்னதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. ஆனால் முக்கியமாக இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் எந்த ஒரு பிரச்சினையிலும் அரசாங்கம் தலையிடுவது கிடையாது. தடுப்புக் காவல் சட்டத்திலே கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறவர்கள் கிட்டத்தட்ட 60-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அவைக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 18]

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்வது சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதற்கு அவர் வருத்தப்படுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டாரே, அதோடு முடிந்தது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொறுப்பேற்காமல் என்ற ஆர்த் தத்தில்தான் சொன்னேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொறுப் பேற்காத என்று அமைச்சரவர்களே திருத்திவிட்டார்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இராஜபாளையத்தில் குண்டர் ஆட்டில் போடச் சொல்லி, பல பேருக்கு எஸ்.பி. பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். உங்கள் ரிக்கார்டுகளை எடுத்துப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இதைத்தான் பொறுப் பேற்காத என்று வகையில் சொன்னேன். அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தில் யாரையும், இவர்களைக் கைது செய்யுங்கள் அல்லது வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் இதுகாறும் பாசபட்சமற்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

1982-லே 144 பேர், 1983-லே 249 பேர், 1984-லே 550 பேர், 1985-ல் 476 பேர், 1986-ல் 458 பேர். தற்போது 1987-லே 421 பேர். இந்த 421 பேரிலே கிட்டத்தட்ட 60 பேர்கள் அண்ணா தி.மு.க. வைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது பொறுப்புமிக்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரசினுடைய அணுகு முறையை மதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கருது கிறேன். அரசின் மீது மட்டும் குறை சொல்லவில்லை. அதிகாரம் படைத்தவர்களை சொல்கிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவது, அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். காமராசர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 நவம்பர் 18]

எஸ்.பி. சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் குண்டர்கள் ஆக்டில் போடப்படவில்லை. அது ஏன் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அரசை மட்டும் தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிகாரம் படைத்தவர்களைப் பற்றி சொல்கிறேன். அதிகாரம் படைத்தவர்களின் அதிகாரம் கொடி கட்டிப் பறக்கிறது. அரசை மட்டும் குறை சொல்லவில்லை. அரசை மட்டும் சொல்கிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தடுப்புக் காவல் சட்டத்திலே ஒருவரைக் கைது செய்யவேண்டுமென்றால், ஐ.பி.சி. கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடையொட்டி கைது செய்வது என்பது முடியாது. காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு அதை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

There should be disturbance to public tranquility. பொது அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு தடயங்களைப் பெறுகின்றபோது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் ஒருவரைக் கைது செய்ய முடியும். அப்படி அந்தத் தடயங்களோடு பொது அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் இருந்தால், அப்படி ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் அல்லது மாவட்டக் காவல் அதிகாரியிடம் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதை எழுத்து மூலமாகத் தரவும். கட்டாயம் அரசு இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : அதைப்பற்றித்தான் நான் சொன்னேன். சென்ற வருடமே காமராசர் மாவட்டத்தில் 5 பேரைத் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் போடும்படி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். மாவட்டக் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் முறைப்படிதான் செய்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, குறைபாடுகள், குற்றங்கள் எல்லாம் இருந்துதான் செய்திருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அதைத்தான் சொன்னேன். ஐ.பி.சி. கிரிமினல் புரொசீஜர் கோட் குற்றவியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட வழக்குகளையும் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தில் போடுங்கள் என்று பல இடங்களில் மாவட்ட ஆட்சித்

1987 நவம்பர் 18] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தலைவர்களுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின், குற்றவியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட வழக்குகளை, தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர முடியாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விளக்கம் கேட்டிருப்பார். அதனால்தான் தாமதம் இருக்கும். அந்தத் தகவல்களைத் தாருங்கள். நாங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து விளக்கம் கேட்கிறோம். நீங்கள் சொல்வது சரியாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுப்போம்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்குச் சான்றுகளைத் தருகிறேன்.

சட்ட முன்வடிவின்மீது பேசுவதற்கும், விளக்கம் தந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மருந்துச் சர்க்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத் தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளை தடுத்தல் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கானதொரு சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். திருத்தத்திற்கான நோக்கம் காடுகளில் கள்ளத்தனமாக மரங்களை வெட்டுவதும், வகை தொகையின்றி பல விலங்குகளை, அதிலும் குறிப்பாக யானைகளைச் சாகடிப்பதும் இந்த மாநிலத்தில் அதிகரித்து வருகின்றது. அவ்வாறு கள்ளத்தனமாக வெட்டுவதும், வகைதொகையின்றி வன விலங்குகளைச் சாகடிப்பதும், நபர்களுக்கும், சொத்துக்கும் மற்றும் அப்பகுதியில் உயிரின வாழ்க்கைச் சூழல் முறைக்கும் ஆபத்தை விளைவிப்பதோடு, பொது அமைதியையும் குலைக்கின்றன என்கின்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி, குண்டர் ஆக்டில் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த நோக்கக் காரண விளக்க உரையிலே அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலுள்ள மலைகளிலேயுள்ள மரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. நமது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மலைகளிலேயுள்ள வனவிலங்குகள் இல்லாமல் போய்விட்டன. அதுமட்டுமல்ல. நான் 1979 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பீட்டுக் குழுவில் பல்வேறு மலைகளைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். அப்போது முது

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 18]

மலைக் காட்டில் யானைகள்தான் நான்கு, நான்கு பேர்களை ஏற்றி, அந்த மலைக்குள்ளே கொண்டு போயிற்று. அந்த அளவிற்கு எங்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான மாங்கள். யானையே உள்ளே நுழைந்து போக முடியாது. மலையிலே ஏறி அந்த யானை சீமே இறங்குகின்றபோது கண்கொள்ளாக் காட்சிகளாகப் பார்த்து வந்தோம். அவ்வளவு யானைகளும், மிருகங்களும், மாங்களும் இருந்தன. ஆனால் அதே காட்டிற்கு 1987-ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டு குழுவில் நாங்கள் சென்று பார்த்தோம். ஒரு மரம் கூட இல்லை. வன விலங்குகள் மற்றும் யானைகளைப்பற்றிக் கேட்டோம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அலைந்து கொண்டிருந்தன. அந்த அதிகாரியைப் பார்த்து கேட்டபோது சொன்னார்கள், அந்தக் காட்டில் உள்ள யானைகள் எல்லாம் கேரளாவிற்குச் சென்று விட்டன என்று சொன்னார்கள். இது நான் கண்கூடாகப் பார்த்த கட்சி. அப்போது நான் அங்கு பார்த்ததை, இப்போது காரண நோக்க விளக்கங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்போம்.

(பிற்பகல் 1-50)

குண்டர்கள் ஆக்ட்டில் மட்டும் அல்ல. இப்படி வன இலாக்காவில் இருக்கக்கூடிய மாங்களை வெட்டக்கூடியவர்கள், இந்தக் காடுகளில் இருக்கக்கூடிய மிருகங்கள் எல்லாம் தங்குவதற்குக்கூட வசதி இல்லாமல் பிற மாநிலங்களுக்கு ஒடக்கூடிய அபாயத்தை உருவாக்கக்கூடியவர்களுக்கு, அவர்களைக் கண்டுபிடித்து விட்டால் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனை போதாது. ஒருவன் கொலை செய்துவிட்டால் தூக்கு தண்டனை கிடைக்கின்றதே, அப்படிப்பட்ட தூக்கு தண்டனையைக்கூட அரசாங்கம் கொண்டு வந்தால் நான் ஆதரிப்பேன். காரணம் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை மாங்களும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. மலையில் உள்ள மாங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதால் மழை பொய்த்துவிட்டது. மழை பொய்த்துவிட்டதால் இன்றைக்குத் தமிழக மக்கள் வறட்சிக்கு ஆட்பட்டு இருக்கிறோம் என்பதை நாம் புரந்துவிடக்கூடாது. அகவே இந்த குண்டர்கள் ஆக்டின் கீழ் இதுவரையிலும் மரம் திருடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் அகப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதிலே எத்தனை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே—இதுவரையிலும் நாம் எப்படி போய் இருந்தாலும் எதிர்காலத்தில்—இதைத் தீவிரமாக விசாரணை செய்ய வேண்டும். எங்களுடைய இளைஞர் மன்றம் கூட சென்று மாதம் 10,000 பேர்கள் ஒரே கோரிக்கையை வைத்து நிதியமைச்சரிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத் திலே இந்த வன இலாக்காவைப் பாதுகாப்பதற்கும், வன இலாக்காவில் அழிக்கப்பட்ட மரங்களை மீண்டும் உற்பத்தி செய்வதற்கும், அந்த மரங்கள் அழிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு வேறு மாநிலங்களுக்குப்போன மிருகங்களை கொண்டுவருவதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கள்ளச் சாராயத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 1982-லே சட்டம் கொண்டு வந்தோம். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட அமெரிக்காவில் சிகிச்சை பெற்று வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்தார்கள். தமிழகத்தில் தாய்க்குலத்தின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும். சர்க்காருக்கு 250 கோடி ரூபாய் வருமானம் இழப்பு ஏற்பட்டாலும், அந்தச் சாராயத்தையும், கள்ளக் கடைகளையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதி அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பதற்கு தனி போலீஸ் படை ஒரு ஐ.ஐ., அவருக்குக் கீழே அதிகாரிகள் என்று ஒன்னொரு தாலுக்கா நகரங்களிலும் காவல்துறை மாதிரி இன்னொரு காவல்துறை அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு மக்களுடைய வரிப் பணம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒரு பக்கம் செலவுறிக் கின்றோம். ஆனால் கள்ளச் சாராயம் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இரண்டு மூன்று முறை சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு லட்சம் லிட்டர் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு லட்சம் லிட்டர் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர உண்மை அதுவல்ல. நான் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர். சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரியிடத்தில் நானே போய்ச் சொன்னேன். என்னுடைய வீட்டுக்குப் பின்னாலே கொண்டு போனார்கள். இன்னின்ன இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இப்போது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் கள்ளச் சாராயத்தைப் பற்றி யாராவது சொன்னால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. நானே சொன்னேன். ஆனால் இதுவரை அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 18]

அதுவும் இன்றைக்கு கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்போம் என்று ஒரு சட்டத்தை குண்டர்கள் ஆக்ட்டில் கொண்டு வந்தபோதும் கூட அந்தக் கள்ளச் சாராயம் கரை புரண்டு ஓகிறது. சாராய சாம்ராஜ்யமாக மாறி வருகிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கவலைப்பட்டு, வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வன இலாக்காவை அமைத்திருக்கிறோமே, அவர்களுக்கு என்ன வழி செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். உண்மையிலேயே நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா? இல்லை. அவர்கள் ஒரு பக்கம் சொல்லப் போனால்—அமைச்சர்! அவர்கள் குறுக்கிடுவார்கள். நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாயை நாம் கொடுத்தம்கூட அந்தக் கள்ளச் சாராயம் ஒழிவதற்குப் பதிலாக வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இது இப்படி வளருமேயானால் எதிர்காலத்திலே ஒரு கள்ளச் சாராய ஆட்சி நடக்கிறது என்ற அவப் பெயர் வரும், அது இந்த ஆட்சிக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் வருத்தத் தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றிலிருந்தாவது அந்த ஐ.ஜி. அவர்கள் தலைமையில் உள்ள அமைப்பின் மூலம் உண்மையிலேயே ஒரு வார காலத்தில், இந்த ஆட்சியில் கள்ளச் சாராயத்தை ஓரளவிற்கு ஒழித்திருக்கிறோம் என்ற இந்த பெயர் கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காடுகளில் கள்ளத்தனமாக மரங்களை வெட்டுவதும், வகைதொகையில்லாமல் வன விலங்குகளை, குறிப்பாக, யானைகளை தனத்திற்காக சாகடிப்பதும் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது என்று காரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதனாலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னதுபோல், “அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்டது, அதிகமான மரங்கள் வெட்டப் படுகின்றன. யானைகள், மற்ற விலங்குகள் இல்லவே இல்லை” என்று சொல்வது பொருத்தமில்லாதது ஆகும்.

இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்குக் காரணம் ஏற்கனவே 1977-லிருந்து '79, '81, '82, '84 என்று பல்வேறு ஆண்டுகளில் பல்வேறு திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றன. அவ்வப்போது விதிகளும் திருத்தப்பட்டு, 'எக்சிசுட்டூவ்

1987 நவம்பர் 18] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

ஆர்டர்ஸ்' என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 139 இடங்களில் செக்டோஸ்ட்கள் இருக்கின்றன. அதுமாத்திரம் அல்லாமல், 'ஷெட்யூல் ஆப் டிம்பர்' என்று ஒரு பட்டியல் போட்டு, அந்தப் பட்டியலில் இருக்கின்ற எந்தெந்த மரங்களைத் திருடுவது கடுமையான குற்றத் திற்கு ஆளாக்கப்படும் என்ற ஒரு பட்டியல் போடப்பட்டு, அந்தப் பட்டியலில் உள்ள மரங்களைத் திருடுபவர்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையைவிட அதிகமாக கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுகூட போடப்பட்டு இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் பல்வேறு வழக்குகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. வனக் குற்றங்கள் மாத்திரம், 1984-85-இல் 38,513 வழக்குகளாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. 1985-86-இல் வனக் குற்றங்கள் 38,619 வழக்குகளாகச் செய்யப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போல், 1982 முதல் 1986-87 வரையில் சந்தன மரம் திருடுகிற வழக்குகள் மாத்திரம் 2672 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு, 5165 பேர் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் சம்பந்தப்பட்ட சந்தன மரங்களின் மதிப்பு மாத்திரம் ரூ. 1 கோடியே 67 இலட்சம் ஆகும். ஏற்கெனவே 1974-75 காலத்தில், கம்பவுண்டிங் என்று சின்ன குற்றங்களை வனத்திலே புரிபவர்களிடம் வசூல் பண்ணிய தொகை ரூ. 16 இலட்சம் ஆகும். ஆனால், இன்றையதினம் அது ரூ. 41 இலட்சமாக அதிகரித்திருக்கிறது.

மாங்கள் வெட்டப்பட்டன என்று சொல்வதை ஒத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்கு நான் சொல்கிற காரணம், 1974-75-இல் வனத்தின் மூலமாக வந்த வருமானம் ரூ. 9 கோடியே 21 இலட்சம் ஆகும். ஆனால் இன்றையதினம் 1986-87-இல் அரசிற்கு வனத்துறை மூலம் வருகிற வருமானம் ரூ. 30 கோடியே 37 இலட்சம் ஆகும். இப்படி கம்பவுண்டிங் செய்கிறதன் மூலம் வருகிற வருமானம் மற்றும் வனத்துறை மூலம் வருகிற வருமானம் ஆகியவை இரண்டு பங்கு, மூன்று பங்கு அதிகமாக ஆகியிருக்கின்றன. சட்டங்களையும், 1979-ல் ஆக்ட் 45/79 என்று போட்டிருக்கிறோம். அதே 1979 இல் ஆக்ட் 68 என்ற ஒன்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பின்னர் 1981 ஆம் ஆண்டு ஆக்ட் 41 என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுமாத்திரம் அல்லாமல், நமது சி.ஐ.டி. போலீஸ் என்று தனியாக ஒன்று வைத்து அவர்கள் மூலம் 1985-86-இல் 37 சோதனைகள் நடத்தப்பட்டு, அதன்மூலம் சர்க்காருக்கு ரூ. 3 இலட்சம் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதைப்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 நவம்பர் 18]

போல், 1986-87-ல் 71 சோதனைகள் நடத்தப்பட்டு, 28 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்கள், பாம்புத் தோல், சந்தனம் கைப்பற்றுதல் ஆகியவை ஆகும். நடப்பு ஆண்டில், 1987-இல் ஏப்ரல் முதல் ஆகஸ்ட் வரையில் கூட, 35 சோதனைகள் செய்யப்பட்டு, ரூ. 7 இலட்சம் வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. சர்க்கார், இந்தக் குற்றங்களைத் தடை செய்வதற்கு, கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த ஆயுதங்களின் எண்ணிக்கை 194 ஆகும், 1977-ல் இருந்த ஆயுதங்கள் ஆனால் இன்றையதினம் 297 ஆயுதங்கள் புதிதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதாது என்று நவீனமயமான ஆயுதங்களைக் கொடுத்து, தேவையான மருந்துகளையும் கொடுப்பதற்காக ரூ. 22 இலட்சத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்குவதற்கு முதல்வர் அவரிடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் போக்கு வரத்து தொடர்பு வெகு வேகமாக நடக்கவேண்டும், அதற்கு இடைவெளி அதிகமாக இருக்கக்கூடாது, குற்றம் புரிந்தவர்கள் என்ற தகவல் கிடைத்தவுடன் குற்றம் புரிந்தவர்களைப் பிடிக்க வேகமான தகவல் தொடர்பு வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 2-00)

இந்தியாவிலே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு நீலகிரி மலையில், 17 இலட்சம் ரூபாயில், இந்தியாவின் பாதுகாப்பு இலாக்காளினுடைய அனுமதியுடன், கம்பித் தொடர்பு இல்லாத, இந்த தகவல் தொடர்பு நிலையம் ஒன்றை அங்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். அதை சேலத்திற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று இப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். அதுவுமில்லாமல், வன இலாக்காவைக் காப்பாற்றுவதற்கென்று 12 பாரஸ்ட் ப்ரடக்ஷன் ஸ்குவாட்ஸ் இருக்கின்றன. 3 பறக்கும் படைகள் இருக்கின்றன. மூன்று டிபெக்டிவ் ஃபிளையிங் ஸ்குவாட்ஸ் இருக்கின்றன. அதுவுமில்லாமல், அதிரடிப்படைகள் என்ற முறையில், சேலத்தில் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்ற அளவில் ஒருவரை தனியாக, எஸ்.பி. டி.எஸ்.பி.-க்களை வைத்து இந்த வனக் குற்றங்களைத் தடுக்கிறோம். இருந்தாலும் வனக் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

ஆண் யானைத் தந்தம்போல் பெண் யானைக்கும் சிறிய கந்தம் இயற்கையிலே இருக்கும். அதன்மீது ஆயல் நாட்டினர் இப்போது மோகம் கொண்டுள்ளனர். பெரிய யானைத் தந்தங்களைக் கடத்துவது கஷ்டம் என்று இப்போது பெண் யானைத் தந்தத்தை, சிறியதாக இருக்கிறது என்று, அதன்மீது ஒரு மோகம் வந்து, பெண் யானைத் தந்தங்களை இப்போது சில ஊர்களிலிருந்து, தமிழ்நாட்டில் தென் பகுதிகளிலிருந்து, பம்பாய்க்கு, பாலில் உறையூற்றி, தயிராக்கப்பட்டு அந்தத் தந்தத்தை அதனுள்ளே வைத்து அனுப்புகிறார்கள் என்ற தகவல் கிடைத்து, அதன்பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம்.

சந்தன மரத்தினுடைய விலை உலகத்திலேயே இதுவரையில் விற்காத அளவிற்கு இப்போது ஒரு டன் 1 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்ப்பிருக்கிறது. உலகத்திலேயே தமிழ்நாட்டிலேதான் அதிகமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. உலகத்திலேயே அதிக மணம் தரக்கூடிய சந்தன மரங்கள் இங்குதான் இருக்கின்றன. உயரமான, பருமனான மரங்களும், அதிக எடையுள்ள மரங்களும் இங்குதான் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கொண்டுவராத நேரத்தில், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வழிகாட்டிக் கொள்கையினால், அறிவுரையினால், குண்டர்கள் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. காரணம், பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகளைப் போடுகிறோம். இதை எதிர்த்து வழக்கு தொடுக்கிறார்கள். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் மாத்திரம், வன இலாக்கா சம்பந்தமாக நாம் போட்ட வழக்குகளை எதிர்த்து போடப்பட்ட ரிட் மனுக்களின் எண்ணிக்கை 555 ஆகும். உச்சநீதி மன்றத்தில் 22 வழக்குகள் நிலுவையில் இருக்கின்றன. 170 வாகனங்கள் குற்றங்களின் அடிப்படையில் பிடிக்கப்பட்டால், மாஜிஸ்ட்ரேட் கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டத்திலே இருக்கிறதே தவிர, ஹைக்கோர்ட் நீதிபதிகள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அல்ல, ஆகவே நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரமாட்டோம் என்று சொல்லி அந்தக் குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்ட வாகனங்களை, 100-க்கும் மேற்பட்ட வாகனங்களை விடுவித்து விட்டார்கள்.

இந்த வன இலாக்காவினால் எடுக்கப்பட்ட பல்வேறு ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எளிதிலே ஜாமீனில் வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவேதான், இந்த வன இலாக்கா சம்பந்தமான குற்றங்களில், மரங்களை வெட்டினாலும் அல்லது

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 நவம்பர் 18]

அபூர்வமான விலங்குகளை அழித்தாலும், அவர்களைத் தடுப்புகாவல் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவது நல்லது என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவுறுத்தியதன்மீது இந்தச் சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்படுகிறது. வனத்தைப் பாதுகாப்பதோடு, மக்களுடைய இயற்கைச் சூழ்நிலையை, உயிரினங்களுடைய இயற்கைச் சூழ்நிலையை, 'எக்காலஜி' என்கிறார்களே அதைப் பாதுகாப்பதற்கு இது நன்றாகப் பயன்படும் என்ற முறையிலேதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களும், பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த நண்பர்களும் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுவதில் அதிகாரிகள் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும், அப்பாவிகள் இதிலே மாட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். இதிலே அரசு மிகவும் கவனமாக இருக்கிறது. மாதத்திற்கு ஒரு முறை, இந்த குண்டர்கள் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் யார் யார் கைது செய்யப்படுகிறார்கள், மாவட்ட வாரியாக யார் யார் கைது செய்யப்படுகிறார்கள் என்ற விவரங்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாதமும், வழக்குகள் தவறாகப் போடப்படுகிறதா அல்லது அதிகாரிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்களா என்ற ஆய்வு நடக்கிறது. அதுவுமல்லாமல், தனியாக ஒரு குழு போட்டு, அந்தக் குழுவும் ஆய்வு செய்து, அப்படித் தெரியாமல் யாராவது அப்பாவிகள் இதிலே கைது செய்யப்பட்டால் அவர்களை, சென்னை உயர்நீதி மன்றம் விடுதலை செய்வதற்கும் வழிவகை இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் இதில் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களோடு நாமும் ஒத்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் வரவிருப்பதை நீங்கள் எல்லோரும் ஆதரித்திருப்பதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வன இலாக்கா சம்பந்தமாகத் தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது குற்றங்கள் நடந்திருந்தால் அதைப்பற்றி ஸ்பெசிபிக்காகக் குறிப்பிட்டு, குற்றம் சாட்டப்பட்டு கடிதம் கொடுக்கப்பட்டால் அதன்மீது, அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், வேறு யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

மலைவாழ் மக்களைப் பலாத்காரமாக அடித்துவிட்டு வேறு ஒருவரை அங்கே குடி வைத்திருக்கிறார்கள், பயிர் செய்துவிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவுமல்லாமல், சில செக்போஸ்ட்களை எடுக்கச் சொல்லியும் எடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதுபற்றி யெல்லாம் நான் வனத்துறை மாநில அதிகாரிகளிடம் கலந்து பேசி உரிய நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குண்டர்கள் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல்—எந்தக் கட்சிப் பாகுபாடும் இல்லாமல் குண்டர்கள், விபசாரம் சம்பந்தமாக குற்றங்களைச் செய்பவர்கள், நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்பவர்கள், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் போன்ற 5 பிரிவினர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இந்தச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது பல வழக்குகள் போட்டும் பலர்களைச் செய்யப்பட்டம்கூட இந்தக் குற்றங்கள் தொடர்ந்து கடுமையாக நடைபெற்று வருவதாலும், இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சத்தியமங்கலம் பகுதியில் யானைத் தந்தம் எடுத்துச் செல்லப் படுகிறது என்று கேள்விப்பட்டு சிதம்பரம் என்ற அந்த நல்ல இளைஞர்—அவர் அங்கே துப்பாக்கியுடன் செல்லவில்லை—அது தான் துரதிருஷ்டமானது—துப்பாக்கியோடு மட்டுமல்லாமல், சென்றவர் 4 அல்லது 5 பேராகச் சென்றிருக்க வேண்டும்—அப்படிச் செல்லாததால் உயிரிழந்திருக்கிறார். குற்றம் புரிகிறவர்கள் 5 அல்லது 10 பேராக வருகிறார்கள். ஆகவேதான் அவர் அவர்களிடம் மாட்டிக்கொண்டு உயிரிழக்க நேர்ந்தது.

அதைப்போலவே வண்டலூர் அண்ணா உயிரியல் பூங்கா அருகில் ஒரு ரேஞ்சர்—திரு. இராஜசேகரன் என்பவர்—இறந்து விட்டார். அவர் சம்பந்தப்பட்ட 7 பேர்களை இதுவரை போலீசார் பிடித்துவிட்டார்கள். ஆனால் திரு. சிதம்பரம் என்ற அந்த நபர் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கில் நம்முடைய மாநில ஐ.ஜி. அவர்களாலும், கருநாடக மாநில ஐ.ஜி. அவர்களாலும் விரப்பன் என்ற நபர் தேடப்பட்டு வருகிறார். அவர் விறைவில் கண்டு பிடிக்கப்படுவார் என்று போலீஸ் தரப்பில் தகவல் தந்திருக்கிறார்.

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 நவம்பர் 18]

றார்கள். இதனால்தான் இதுபோன்ற தனிப்பட்ட மனிதர்கள் மாத்திரமல்ல, பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துகிற மக்களின் ஆரோக்கியமான உயிரின வாழ்க்கைக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்துகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதில் வனத்துறை சம்பந்தமான குற்றங்களைச் செய்பவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மருந்துச் சரக்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத் தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 7 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கள்ளச் சாராயக்காரர்கள், மருந்துச் சரக்குக் குற்றவாளிகள், குண்டர்கள், விபச்சாரத்

1987 நவம்பர் 18][திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

தொழில் குற்றவாளிகள், நில ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோரின் அபாயகரமான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்தல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(அ) பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாக 3, 4 சட்ட முன்வடிவுகள் இருப்பதால் அவற்றிற்கெல்லாம் சேர்த்தே கருத்தைச் சொல்லிவிடலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தே சொல்லி விடுங்கள். நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளபடி அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளும்போது தனித் தனியாக பாஸ் செய்து விடலாம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் பற்றியும் ஒரு பில் இருக்கிறதே அதையும் சேர்த்துச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சேல்ஸ் டேக்ஸ் பொறுத்தவரையில் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.